

моральних імперативів, хоча для інших соціальних груп все це – лише несвідомі архетипи. В цьому, мабуть, слід вбачати специфіку лімітрофу аграрія.

В моральних настановах аграрія переважають традиційні орієнтації, тобто оцінки кожного дійства здійснюються в категоріях минулого досвіду і поглядів аграрного співтовариства. Але слід пам'ятати, що моральні настанови аграрія одночасно віддзеркалюють, і посилюють специфічні риси, і життєвий досвід сільської спільноти, а саме особистісний характер взаємовідношень і загальну тенденцію дистанціювання від „чужинців”. Сучасне аграрне господарство одним боком обернуто до західного світу конкуренції, а другим – стимулюється традиціями, особливо трудовою мораллю.

Задля своєї само ідентифікації аграрій змушений виходити за межі аграрної сфери виробництва і аграрних взаємовідносин, визначаючи більш масштабний лімітроф свого існування. Саме це визначає здатність молодої людини до адекватного і продуктивного самовизначення. У такому ракурсі професійна компетентність просякається знанням про своє призначення. Отже, слід постійно мати на увазі вищезазначені підвалини аграрного менталітету і на цьому будувати складові навчально-виховного процесу в аграрних закладах освіти.

Шамралюк О. Л., к.п.н. (ORSID: 0000-0002-0993-1149)

Науково-методичний центр професійно-технічної освіти та підвищення кваліфікації інженерно-педагогічних працівників у Хмельницькій області, м. Хмельницький

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ШКОЛИ

Удосконалення системи підвищення кваліфікації педагогів закладів професійної освіти має суттєве значення для вирішення соціально-економічних та соціокультурних проблем країни в цілому та окремих регіонів зокрема. В умовах розвитку інформаційного суспільства вся науково-педагогічна спільнота знаходиться в інтенсивному пошуку таких форм організації навчального процесу в післядипломній освіті, які б забезпечували правильний баланс між кращими традиційними методиками та новими формами і методами навчання, що ґрунтуються на інформаційно-цифрових технологіях. Зокрема, в межах сучасної освітньої парадигми та відповідно до існуючих соціально-економічних викликів особлива увага зосереджується на запровадженні технологій дистанційного навчання і цифровізації освітнього середовища системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів професійної освіти.

При організації дистанційною навчання ключовою фігурою освітнього процесу стає тьютор, який відповідає за проведення занять із здобувачами в

онлайн-режимі синхронно і асинхронно та сприяє й допомагає створенню відповідного навчального середовища [3]. Тому усі викладачі закладів та установ, які здійснюють підвищення кваліфікації педагогів професійної школи, повинні володіти компетентностями тьютора.

Ефективність тьюторської підтримки підвищується при дотриманні таких принципів [1, с.23]: диференційований та індивідуальний підхід (врахування рівня професійної компетентності педагога, його прагнень і очікувань, стилю навчання); систематичність і системність (періодичне проведення консультацій відповідно до змісту програми навчання); комплексний підхід (різні напрями, методи і форми роботи); поєднання індивідуальної, групової, фронтальної роботи з педагогами (індивідуальні бесіди і консультації, творчі групи, фронтальні заняття).

Результативність проведення підвищення кваліфікації педагогів професійної школи за дистанційною формою значною мірою залежить від сукупності застосовуваних андрагогічних і акмеологічних технологій, а саме: проектної технології, педагогічного коучингу, технології науково-методичного супроводу. У цьому сенсі доцільним є вибір таких методів, класифікаційною ознакою яких є спосіб комунікації тьютора і педагогічного працівника [2, с.158]. До них належать:

- метод навчання через взаємодію педагога з освітніми ресурсами при мінімальній участі тьютора (самонавчання). Передбачає попередню підготовку і підбір тьютором різних освітніх ресурсів (друкованих, електронних, аудіо- та відеоматеріалів, навчальних, методичних посібників тощо), які розміщуються на платформі дистанційного навчання;

- метод індивідуалізованого навчання, який характеризується взаємодією одного педагога з тьютором за допомогою цифрових застосунків;

- метод, в основі якого лежить виклад навчального матеріалу тьютором для усієї групи (навчання «один до багатьох»). Цей метод використовується при тематичному консультуванні, проведенні відеолекцій на базі дистанційної платформи чи платформи для організації вебінарів, які доповнюються відповідними електронними навчально-методичними матеріалами (електронна лекція, презентація тощо).

- метод навчання у співпраці, для якого характерна активна взаємодія між усіма учасниками освітнього процесу (навчання «багато до багатьох»). Саме цей метод як альтернатива традиційній аудиторно-лекційній системі, який орієнтований на групову роботу здобувачів, становить найбільший інтерес для дистанційного навчання. Концептуально цей метод об'єднує три ідеї: навчання в колективі, взаємооцінювання, навчання в малих групах. Роль тьютора при такому навчанні зводиться до того, що він задає тему (ставить навчальне завдання), а далі повинен створити і підтримувати таке сприятливе середовище, при якому педагоги могли б працювати у взаємодії. Саме цей метод передбачає широке використання дослідницьких і проблемних методів навчання, а саме:

- 1) метод проєктів, який передбачає комплексний процес навчання, що дозволяє кожному здобувачеві проявити самостійність в плануванні, організації

і контролі за своєю навчально-пізнавальною діяльністю, результатом якої є створення певного продукту або явища;

2) метод проблемного навчання, що ґрунтується на розгляді складних пізнавальних завдань, вирішення яких представляє істотний практичний або теоретичний інтерес. Вся робота організовується в малих групах, а роль тьютора зводиться до спостереження і методичної підтримки;

3) дослідницький метод навчання полягає у створенні педагогами навчально-методичної літератури, узагальнені позитивного педагогічного і виробничого досвіду, підготовці наукових статей. При цьому тьютор повинен відслідковувати, щоб тематика дослідницьких завдань відображала найбільш актуальні проблеми розвитку професійної освіти, а також враховувала їх значимість для розвитку відповідних дослідницьких навичок педагогів.

Таким чином, завдяки упровадженню технологій дистанційного навчання педагогічні працівники мають змогу реалізувати власні траєкторії професійного розвитку відповідно до індивідуальних запитів і потреб та програмних цілей закладів професійної освіти. Водночас, виконання практико орієнтованих завдань в межах опанування програми підвищення кваліфікації забезпечує створення педагогами освітніх продуктів, готових до впровадження у процес підготовки кваліфікованих робітників.

Список літературних джерел:

1. Лях Г. Р. Сутність і форми педагогічного наставництва. Проблеми та перспективи розвитку освіти. 2016. С.22-24.

2. Шамралюк О.Л. Розвиток технологічної культури майстрів виробничого навчання аграрного профілю в навчально (науково)-методичних центрах професійно-технічної освіти: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Інститут ПТО НАПН України. Київ, 2021. 353 с.

3. Tkachuk G. Pedagogical conditions for the development of readiness of teachers of special disciplines of vocational schools to use personality-oriented pedagogical technologies. Colloquium-journal: Pedagogical Sciences. 2021. № 4(91). P. 43-45.

Худавердієва В.А., к.е.н., доцент (ORSID 0000-0002-0100-5079)

Новаков В.А., магістрант

Державний біотехнологічний університет, м. Харків

ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Протягом останніх двох десятиріч років, відбувається процес переходу від традиційного навчання до навчання на базі комп'ютерних технологій. Це стало можливим здебільшого з розвитком мережі Інтернет, що дало можливість пересилати необхідну кількість даних з одного кінця світу в інший, вільно вести дискусії з іншими користувачами мережі в online режимі і розміщувати